

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/241/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113200976
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5017200391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: GRANITI, s.r.o., so sídlom Žilina - Bytčica, Na Stanicu 1010/10, IČO: 36 393 096, právne zastúpený: JUDr. Michal Sklenár, advokát, so sídlom W., T. XX, proti žalovanému: T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. - N., J. M. XXXX/XX, N., právne zastúpený: +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár, organizačná zložka, so sídlom Grösslingová 56, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zmenu rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/96/2013-43 zo dňa 24.09.2013 po povolení obnovy konania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/96/2013-137 zo dňa 27. júna 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh na zmenu rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/96/2013-43 zo dňa 24.09.2013. Zároveň rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania o obnove a po obnove konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Žalobca sa návrhom zo dňa 07.01.2013 domáhal voči žalovanému zaplata 2.338,50 eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 23.04.2011 do zaplata. O veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 14C/96/2013-43 zo dňa 24.09.2013. V spore rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na zaplata žalobcovi sumy 2.338,50 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 23.04.2011 do zaplata a zaviazal na náhradu trov konania vo výške 140,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 457,18 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.11.2013 a vykonateľnosť dňa 03.12.2013. Návrh na obnovu konania zo strany žalovaného bol podaný na súd 21.08.2014 v elektronickej podobe s nezabezpečeným podpisom, ktorý bol následne doplnený písomným návrhom doručeným súdu dňa 21.08.2014. Po prejednaní návrhu uznesením č. k. 14C/253/2014-44 zo dňa 05.05.2015 súd prvej inštancie návrh obnovy konania povolil.

2. Nárok žalobcu posudzoval súd prvej inštancie podľa ustanovení § 502 ods. 1, § 504, § 505, § 508 ods. 1, 2, § 645 ods. 1, § 649 a § 620ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami totiž nebolo sporné, že bolo žalobcom vyhotovené dielo, ani jeho odovzdanie a montáž. Nebolo sporné ani poskytnutie preddavku vo výške 1.050,- eur a ani suma za dielo vo výške 3.168,67 eur. Tieto skutočnosti sa teda nestali spornými a nemohli byť ani predmetom obnovy konania (§ 411 ods. 1 C. s. p.).

4. Ďalej dôvodil, že žalovaný tvrdil vady diela, ktorými mu vznikla škoda 2.578,- eur pozostávajúca z nárokov 1.460,- eur za opravu kamenného obkladu a pracovnej dosky a ich výmena za nové 1.180,- eur; montáž 180,- eur a plošina 100,- eur, žiadaná ako zľava z ceny za dielo, vo výške 450,- eur za zmenu rozvodov z dôvodu zle umiestnených otvorov v doskách a náklady 668,- eur za demontáž kamenného obkladu 130,- eur; oprava predných plôch kuchynskej linky 250,- eur; cesta ZA-PN a PN-ZA + asistencia pri montáži kamenného obkladu - 288,- eur.

5. Vo vzťahu k uplatneným nárokom z vád a kompenzačnej námietke súd prvej inštancie konštatoval, že nemal preukázané, že by vytkol vady veci v záručnej dobe podľa ustanovenia § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka a už vôbec nie v čase podľa ustanovenia § 504 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu nárok z vád zanikol a tento nie je podľa súdu prvej inštancie možné ďalej uplatniť, navyše aj keby uveril žalovanému, že upozornil na prasklinu a táto nebola spôsobená žalovaným, tak nároky z vád by neboli uplatnené vo všeobecnej premlčacej dobe, nakoľko ak bola kuchynská linka Shivakashi odovzdaná v roku 2011, tak premlčacia doba uplynula najneskôr koncom roku 2014, teda nároky boli uplatnené až po uplynutí doby stanovenej pre ich uplatnenie. Súd prvej inštancie sa preto nemal dôvod ani ďalej zaoberať nárokmi z vád, zisťovať kto a kedy spôsobil prasklinu, resp. či za jej vznik zodpovedá žalobca ako zhotoviteľ, ani to, či vady bránia alebo nebránia užívaniu veci. Samotné tvrdenia žalovaného o započítaní rozporujú aj jeho tvrdenia žalovaného vo výpovedi 10.05.2016 o úhrade nárokov „bez bločku“, keď uviedol: „Áno. Keď bol prítomný pán X. zaplatiť za Sivakashi, tak platil aj zálohu za Biancotarm. Doplatočok bol druhá polovica Sivakashi, presne to neviem, možno 1500,- eur a následne bola záloha za druhé dielo, možno to bolo v identickej zálohe, pričom pri platbe mali byť prítomné tri osoby, navrhovateľ, odporca a pán X.“. Súd prvej inštancie preto tvrdenia žalovaného považoval za vzájomne rozporné, keď najskôr vo vyjadrení tvrdil v návrhu na obnovu konania, že si z dôvodu správania sa žalobcu - neodstránenia vzniknutej škody započítal svoju pohľadávku na zapltenie vzniknutej škody voči pohľadávke žalobcu na dopltenie zostatku ceny za vadne dodaný tovar, čím v konečnom dôsledku došlo k zániku oboch pohľadávok a následne plné úhrady, ako aj to, že žalobca nechcel žiadne vady uznať a správal sa v duchu zásady „najskôr zaplať, potom sa sťažuj“. Zámenu úhrad za Biancotarm a Shivakashi vylučuje účel úhrady uvedený na príjmových dokladoch podľa predfaktúry OPF110076 a OPF110077 a objednávky 199/2011. Zároveň, ak bola prijatá platba na pracovnú dosku a zástenu Biancotarm neskôr, v mesiaci máj 2011 na základe účtovných dokladov, je podľa súdu prvej inštancie obtiažne nájsť dôvod, prečo by cena bola za dielo Shivakashi účtovaná faktúrou č. OFa110109 na sumu 3.388,50 eur zo dňa 08.04.2011 po odpočítaní preddavku 1.050,- eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že ak by aj žalovaný požadoval cenu „bez bločku“, teda tak aby táto nebola evidovaná v účtovníctve a zdanená, sám sa takýmto konaním vystavil dôkaznej núdzi. Rovnako ak by pristúpil na takúto požiadavku žalobcu a nežiadal o vydanie potvrdenia o platbe v hotovosti tak, ako bolo vydané pri prijatí preddavku. Pokiaľ žalovaný tvrdil úhradu ceny diela za pracovnú dosku, zástenu a parapet Shivakashi a túto preukazoval svojou výpoveďou, ako aj výpoveďou svedka, súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že ani tieto výpovede nepreukazovali konkrétnu úhradu, tvrdili len úhradu všetkých nárokov bez toho, aby bolo zrejmé, kedy, kto a akú platbu vykonal. Až na základe takýchto tvrdení súd prvej inštancie konštatoval, že nejaká úhrada bola vykonaná, popri tom opäť poukázal na tvrdenie v žalobe o započítaní náhrady škody, čo sú dva samostatné a vzájomne rozporné nároky. Nakoľko súd prvej inštancie zistil, že rozsudok č.k. 14C/96/2013-43 zo dňa 24.09.2013, ktorým súd zaviazal žalovaného na zapltenie žalobcovi sumy 2.338,50 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 23.04.2011 do zapltenia a zaviazal na náhradu trov konania vo výške 140,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 457,18 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, je správny, týmto rozsudkom zamietol návrh po povolení obnovy konania na jeho zmenu. Nakoľko žalobca bol v plnom rozsahu v konaní o obnove konania úspešný, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na náhradu trov konania, ktoré vznikli v konaní 14C/253/2014 o obnove konania a tohto konania po povolení obnovy konania, v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 C. s. p..

6. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie a namietal nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď súd prvej inštancie uviedol, že nárok z vád zanikol a tento nie je možné ďalej uplatniť. Podľa žalovaného z vykonaného dokazovania výsluchom žalovaného a z výpovedí svedka X. na pojednávaní dňa 13.10.2015 vyplýva, že žalovaný vytkol vady veci riadne a včas. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa nárokmi z vád, teda zisťovať kto a kedy spôsobil prasklinu, resp. či za jej vznik zodpovedá žalobca ako zhotoviteľ, ako aj to, či vady bránia alebo nebránia užívaniu veci. Súd prvej inštancie takto nepostupoval a dospel k predčasnemu a právne neudržateľnému záveru o nedôvodnosti kompenzačnej námietky žalovaného.

Ďalej uviedol, že za účelom preukázania svojich tvrdení o uplatnení väd diela a za účelom preukázania výšky nákladov spojených s úpravou a opravou elektrických rozvodov v predmetnom byte, a to z dôvodu zle a neodborne vyrezaných otvorov do obkladového kameňa Biancotarm kuchynskej linky žalobcom, predložil súdu čestné prehlásenie spoločnosti Profi MK, s.r.o., za účelom preukázania opodstatnenosti výšky zľavy z ceny diela. Žalobca vo svojej výpovedi sám potvrdil pravdivosť tvrdení žalovaného a pripustil možnosť úhrady za kamennú dosku Shivakashi. Žalovaný preukázal, že u žalobcu si najprv objednal pracovnú dosku Shivakashi a po jej montáži objednal pracovnú dosku Biancotarm. Výpovede žalovaného a svedka X. podľa súdu prvej inštancie nepreukazovali konkrétnu úhradu, preto súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej dôvodil, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný s ohľadom na absolútnu absenciu viacerých zákonom požadovaných náležitostí v jeho odôvodnení a preto nespĺňa základné požiadavky naň kladené podľa § 220 ods. 2 C. s. p.. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetnou vecou. Na základe uvedeného potom možno konštatovať, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý sa dostatočným spôsobom venoval dokazovaniu a taktiež dostatočne a uspokojivo odôvodnil svoje rozhodnutie.

8. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že zotrváva na všetkých tvrdeniach uvedených v rámci odvolacích dôvodov s tým, že žalovaný za účelom preukázania svojich tvrdení o uplatnení väd diela a za účelom nákladov spojených s úpravou a opravou elektrických rozvodov v predmetnom byte a za účelom preukázania opodstatnenosti výšky zľavy z ceny diela, predložil súdu listinné dôkazy. Podľa žalovaného je nelogické, aby žalobca dodal žalovanému najprv dosku Shivakashi, za ktorú podľa tvrdenia žalobcu žalovaný nedoplatil doplatok ceny diela a následne žalobca prijal od žalovaného novú objednávku na dosku Biancotarm, prijal zálohu, Biancotarm dodal a žalovaný mu napriek vzniknutým vadám na doske Biancotarm práve za túto pracovnú dosku zaplatil celú cenu diela a za dosku Shivakashi, ktorá bola dodaná skôr a bez väd, žalovaný nedoplatil cenu diela.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 C. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p.) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil. Rovnako aj vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

10. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

11. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 C. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

12. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku odvolateľa o tom, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný vytkol vady veci riadne a včas, nakoľko nebolo žalovaným preukázané, že by vytkol vady veci v záručnej dobe podľa ustanovenia § 620 ods. 1 alebo § 504 Občianskeho zákonníka, preto nárok z väd žalovanému zanikol. Naopak, bolo preukázané, že dňa 21.03.2011 žalobca odovzdal riadne a včas predmet diela žalovanému, čo žalovaný potvrdil podpisom dodacieho listu č. 2011/07. Žalobca

vyúčtoval žalovanému zostatok ceny vo výške 2.118,67 eur platným daňovým dokladom č. OF110109, pričom cena diela bola splatná dňa 22.04.2011.

13. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

14. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania súdu prvej inštancie, keďže tento vykazuje vecnú správnosť.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznáva žalobcovi v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní proti žalovanému úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)